

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

90

MSGR. JOSIP MARČELIĆ

• 23. III. 1847. • 31. VIII. 1928.

Dubrovački biskup
(1894. - 1928.)

Sustavitelj
Družbe Kćeri Milosrđa
TS. Franje

Blato • 9. prosinca 2018. • br. 4 • god. XII.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Jasna Crnković

3 Riječ urednice

90. godišnjica smrti mons. Josipa Marčelića

4 »Samo sve veselo u Gospodinu!«

s. M. Emila Barbarić

5 Kviz o mons. Josipu Marčeliću

8 Slavje u Preku

mons. Mate Uzinić

10 Biti kršćanin – biti svećenik!

Iz povijesti Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Serafina Franulović

13 Moja sjećanja na osnutak naše družbe

Blaženičina promišljanja...

Majka Marija Propetoga

14 Pri svršetku godine

Pouka, 28. prosinca 1941.

Ususret stogodišnjici

Družbe Kćeri Milosrđa...

16 Četvrto tromjesečje duhovne priprave

u karizmi milosrđa – *siječanj, veljača, ožujak*

Blaženici u čast...

fra Mladen Prolić

20 Uvijek iznova u pohode svojoj blaženici

Ines Škara

22 Karizma milosrđa – zalog sigurne budućnosti

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Jasna Crnković

24 80 godina Družbe Kćeri Milosrđa u Ivanić-Gradu

s. M. Juliana Beretić

26 Redovničko oblačenje

s. M. Lana Pecotić

27 Susret blaženika

s. M. Juliana Beretić

28 Bez velikodušnosti misije ne bi bile moguće

s. M. Larisa Buz

29 Blaženica uvijek dobrodošla!

s. M. Zrinka Vuković

30 Biti veliki u ljubavi

s. M. Jelena Krilić

31 Budi moje svjetlo!

s. M. Kristina Injić

32 Živjeti milosrđe!

Kutak za najmlađe...

34 Osmosmjerka – Uredi svoje srce!

Molitva bl. Mariji Propetoga

35 Zaklada »Blažena Marija Petković«

s. M. Jasna Crnković,
glavna i odgovorna urednica

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

»Anđeo Gospodnji navijestio Mariji!« – vjerničkome je srcu draga molitva koju često moli, a prije su i crkvena zvona jutrom, u podne i navečer podsjećale na ovu molitvu. Bile su to svojevrsne razdjelnice dana i poslovi su se i dogovori određivali prema njima. To su i neka vrsta kamena krajputaša na vjerničkome putu, jer anđeosko pozdravljene podsjeća na događaj kada je Blažena Djevica Marija pristala sudjelovati u nepojmljivu Božjem planu spasenja čovjeka. Time je započelo neotajivo otajstvo kršćanske vjere, Isusovo utjelovljenje koje svoj vrhunac dostiže u križu i uskrsnuću. Otad čovječanstvo ima zajamčenu neprevarljivu nadu i čvrsto pouzdanje u Boga koji se brine za sve svoje stvorenje.

Za svako ljudsko biće Bog ima svoj poseban plan i svakom ga priopćava po različitim glasnicima jer želi da svaki čovjek aktivno sudjeluje u tom planu spasenja. Tako bl. Marija Propetoga potiče svoje susestre da anđela iz Navještenja prepoznaju u onima kojima su okružene, u obitelji, na poslu, u društvu – gdje god se nalazile. Priželjkuje da i njihov odgovor, poput onoga Blažene Djevice Marije, bude odgovor poniznosti, upravo one poniznosti koja bi trebala odlikovati svakog kršćanina koji doista vjeruje Bogu, Bogu živome, a posebice redovnice:

»Ove riječi neka svaka od vas živi cijeli život: U službi smo velikoga Gospodina i on nas promatra! Nemojte nikada u poslu zaboraviti ove riječi. Kad zveni 'Anđeo Gospodnji' i kad reknete: 'Evo, službenice Gospodnje!', lijepo to i pobožno recite i, razmišljajući, okrenite na sebe. I onda kad vam budu nešto zapovijedale vaše nadstojnice ili sestre, od srca recite: 'Evo, službenice Gospodnje!' Neka vam svaka sestra bude velika, i ona koju smatrate posljednjom, neka vam bude veća od vas. Natječite se koja će biti manja, da Bogu više omili i da bude prva službenica u njegovim očima« (Kapitul, *Sluge smo Isusa Krista*, 17. siječnja 1937.).

Ponizno predanje Božjoj volji u svemu što jesmo i za čim težimo, poput Blažene Djevice Marije i naše bl. Marije Propetoga, neka nam svima bude sigurna staza vjerničkoga življenja u radosti Božića, tijekom cijele nove godine.

»Samo sve veselo u Gospodinu!«

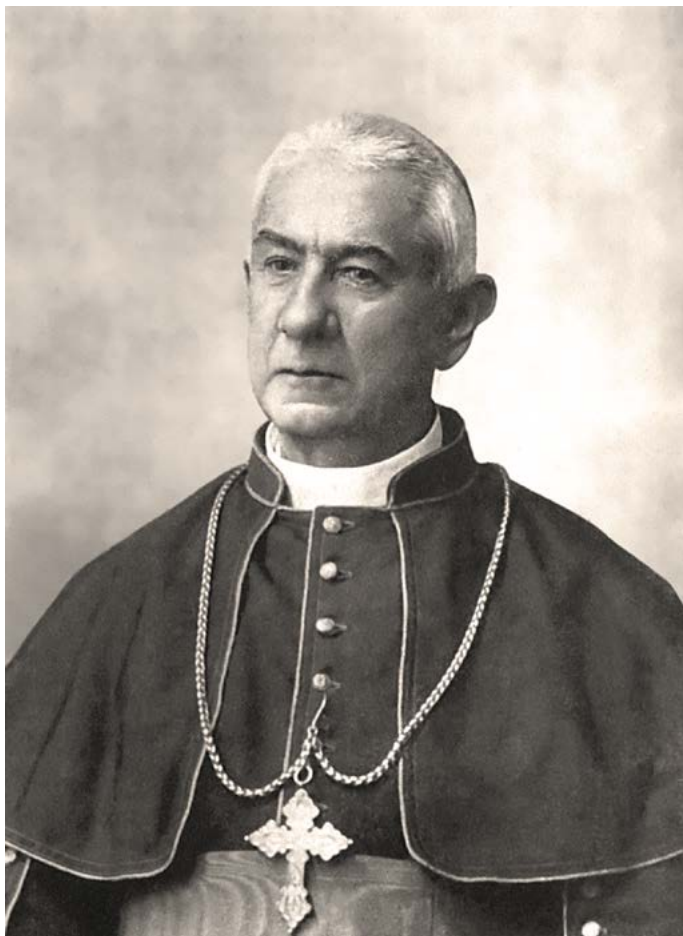
*Proslava 90. obljetnice smrti mons. Josipa Marčelića
(1847-1928), dubrovačkog biskupa i suutemeljitelja
Družbe Kćeri Milosrđa*

Dubrovnik, 16. srpnja 1919.

Časna djevojčica Marija Petković,

sve na svijetu događa se po Božjoj volji. Providnost Božja ravna svemirom i svakom stvari što se na svijetu događa. Oko Božje sve vidi i dobro i zlo. (...) Ti si više puta meni rekla da želiš svoje i svoj život žrtvovati za svoje domaće – za Blato. Eto ti prigode, to ti je volja Božja.

Josip Marčelić

U osvit svoje 100. godišnjice utemeljenja Družba Kćeri Milosrđa je o 90. obljetnici smrti svoga suutemeljitelja mons. Josipa Marčelića priredila slavlje koje je započelo kvizom znanja osnovnoškolskih i srednjoškolskih vjeroučenika u sjedištu njegove biskupije, u Dubrovniku 27. listopada 2018., a zaključeno je svečanim misnim slavljem 3. studenog 2018. u biskupovu rodnom mjestu Preku na otoku Ugljanu gdje je i pokopan u župnoj crkvi Gospe od Ružarija, podno oltara bl. Marije Propetoga.

Pozdrav s. M. Emile Barbarić, provincijalne predstojnice Hrvatske provincije Krista Kralja Družbe Kćeri Milosrđa na otvorenju kviza u Dubrovniku, 27. listopada 2018.

Čovjek milosrđa

Poštovani rektore biskupijskoga sjemeništa, poštovani tajniče katehetskoga ureda dubrovačke biskupije, poštovani vjeroučitelji i vjeroučiteljice, drage moje sestre, draga djeco i mladi, radosno vas pozdravljam ovdje u Biskupijskom sjemeništu prigodom natjecanja u znanju o blagopokojnom dubrovačkom biskupu dr. Josipu Marčeliću.

Možda je ponekoga zatekla tema ovoga kviza, što nimalo ne čudi, jer se o biskupu Marčeliću dosad nije tako govorilo. Nama, sestrama Družbe Kćeri Milosrđa, biskup je Marčelić itekako važan, i to ne samo kao suutemeljitelj naše družbe, nego kao jedan od značajnijih pastira Crkve u Hrvata. Njegova osoba i djelovanje u biskupskoj službi zadužuje sve naraštaje vjernika, kako svećenika i biskupa tako i laika u svim staležima. Svima može biti uzor u nasljedovanju istinskoga življenja evanđelja kao temelj dobra i mira u svakom podneblju.

Providonosna vizija biskupa Marčelića u osnivanju ženske redovničke zajednice u Blatu, najvećoj župi dubrovačke biskupije, mogla se roditi samo u srcu i umu otvorenu Duhu Svetom i u dubokoj vjeri i pouzdanju koji se hrane molitvom i žrtvom. Sve je to resilo biskupa Marčelića po kojem se rodila, zaživjela, ukorijenila i rasprostranila širom svijeta i Katoličke crkve Družba Kćeri Milosrđa Trećeg samostanskog reda sv. Franje. Tim je djelovanjem puno stavio na kocku, u svom biskupskom ugledu i svome čovjekoljublju. Pretrpio je i poneka gorka iskustva, ali je ustrajao u svome djelu i povjerenju u Boga koji uvijek za svaku potrebu iznalazi prava rješenja u pravi čas. Očinski se skrbio za Družbu koju je potaknuo po mladoj djevojci Mariji Petković. O tom svjedoče pisma koja joj je upravljao kao prvoj poglavarići zajednice. Imao je iznimno povjerenje u nju i pouzdanje da je njezina suradnja s Božjom milo-

šću plod pravog nadahnuća. Oboje su se znali ot-hrvati kojekakvim navalama zloga koji se uvijek opire Božjem djelovanju, ali nikad ne uspijeva ništa protiv onih koji se oslanjaju na Boga. Do svoje je blage i svete smrti 30. kolovoza 1928. godine biskup očinski pratio svoje Kćeri Milosrđa, a od tad im je i nebeski suzaštitnik.

Biskup Marčelić je bio čovjek milosrđa – od njega se nije odlazilo bez utjehe, ohrabrenja i poticaja, a od ono malo što je posjedovao, davao je i više nego što bi se smatralo razboritim. Ali o tomu ste već svi vi, sudionici ovoga kviza, već puno naučili. Vjerujem da će najljepša i najveća hvala našem dragom biskupu Marčeliću biti da naučeno o njemu što bolje i što više zaživimo, svatko u svom okruženju i na svoj način, od obitelji, škole i vjeronaučne zajednice do svih naših aktivnosti – gdje god dođemo da pronosimo duh biskupa Marčelića, zahvaljujući Bogu što smo imali prigodu upoznati ga i po ovom kvizu.

Hvala vam, dragi vjeroučitelji i drage moje sestre, što ste uz velike napore pronašli vrijeme i sredstva jer ste željeli da se djeca i mladi obogate upoznavanjem ovoga velikana našega naroda i Crkve u Hrvata, dubrovačkoga biskupa dr. Josipa Marčelića.

Njegova riječ »Samo veselo u Gospodinu!«, kojom je hrabrio Majku Mariju Propetoga i njezine sestre u teškim danima početaka Družbe, blaženici je i svim sestrama Kćerima Milosrđa uvijek i svugdje bilo jamstvo Božje blizine i zaštite. Ne bojimo se nikakve teškoće dok ostajemo u Gospodinu u njegovu poslanju milosrđa! I vi, ovdje okupljeni, dionici ste toga poslanja i pouzdanja. Neka vam je blagoslovljen i radostan rad, susret i zajedništvo u ovom kvizu natjecanja u poznavanju života i djela blagopokojnoga dubrovačkog biskupa dr. Josipa Marčelića koji proglašavam otvorenim. »Samo sve veselo u Gospodinu!«

U tri kruga natjecanja učenici su pokazali zavidno znanje o biskupu Marčeliću. U kategoriji osnovnih škola prvo mjesto osvojili su natjecatelji iz župe sv. Josipa na Trešnjevci u Zagrebu: Dorotea Ivančić, Mia Martić, Dora Škvorčević i Jakov Gašpar pod vodstvom s. M. Kristine Injić. Drugo je mjesto osvojila OŠ Blato s voditeljicom Tončicom Šeparović, a treće OŠ Lapad, voditeljica s. M. Katarina Mihić. Sudjelovali su i natjecatelji iz Ivanić-Grada pod vodstvom s. M. Darije Lukić, iz šestinske župe sv. Mirka u Zagrebu s voditeljicom s. M. Anamarijom Vuković i iz Uskoplja s voditeljicom s. M. Angelinom Tokić.

U kategoriji srednjih škola prvo mjesto je osvojila četvorka iz župe sv. Luke u Novskoj: Gabriela Prskalo, Ema Grgić, Tin Pavlović i Matija Potočki pod vodstvom s. M. Lane Pecotić. Drugo mjesto osvojila je Medicinska škola Dubrovnik s voditeljicom Anom Matić, a treće natjecatelji iz šestinske župe sv. Mirka u Zagrebu pod vodstvom s. M. Anamarije Vuković. Osim njih sudjelovali su vjeroučenici iz dubrovačke gimnazije s voditeljicom Romanom Đuka-Aleman, iz Dubrovačke privatne gimnazije s voditeljicom Anom Marčinko, iz Srednje škole Blato pod vodstvom Kristine Vukušić i iz Srednje škole Vela Luka s voditeljicom Kristinom Vukušić.

U stankama između natjecanja sudionici su uz vodstvo povjesničara umjetnosti Ivana Viđena obišli Dubrovnik, posebice otkrivajući povezanosti Grada s biskupom Marčelićem, što je uključivalo prije svega Biskupski dvor i katedralu, a natjecateljima nije nedostajalo ni odmora i razonode.

Živopisan susret posvećen zajedništvu kakvo bi jamačno blagoslovio i biskup o kojem su sudionici učili i u čijem su se poznavanju na-

tjecali, završio je misnim slavljem u katedrali uz predsjedanje slavljenikova nasljednika na dubrovačkoj katedrali, mons. Mate Uzinića. Na temelju evanđeoskog ulomka o neplodnoj smokvi prisposodobio je biskupa Marčelića kao izuzetno plodnoga, jer je njegov život i djelovanje urodilo velikim plodovima. Jedan od njih je i Družba Kćeri Milosrđa koju je pod njegovim mudrim vodstvom utemeljila bl. Marija Propetoga, a on joj je, kao savjestan i odgovoran mjesni biskup, bio poticateljem i hrabriteljem, ne dopuštajući nikada da se njega stavlja u prvi plan. Izazov je to svakom vjerniku da bude plodan, da rađa dobrim plodovima, a da bi to mogao treba pokušati otkriti što to Bog od njega želi i pomoći drugima da odgovore na pitanje što je to na što njih Bog zove. Biskup Uzinić je spomenuo misao velikoga slikara Pabla Picassa da mnogi umjetnici znaju sunce napraviti kao malu žutu mrlju, ali da postoje i oni umjetnici koji malu žutu mrlju, svojom sposobnošću i svojim intelektom, znaju pretvoriti u sunce i to protumačio:

»Vjerujem da je upravo biskup Marčelić bio čovjek koji je zapazio tu žutu mrljicu u Blatu na Korčuli i pomogao joj da zasja sunčanom svjetlošću! Dragi mladi, vi ste u pripravi na ovaj kviz naučili puno o biskupu Marčeliću, ali pokušajte prije svega otkriti Božji poziv kako ga je za sebe otkrio biskup Marčelić, a Bog takav poziv upućuje svakome od vas i otkrijte darove koje imate, koji su vam od Boga dani za poslanje u Crkvi i društvu. Pokušajte otkriti koje je to poslanje, što je to što Bog stavlja pred vas, da vaša žuta mrljica zasja kao sunce. Ako to napravite vjerujem da ćete biti sposobni svojim darovima učiniti da drugi oko vas, koji su isto ponekad obične žute mrlje, postanu sjajno žute poput sunca!«

*Pozdrav s. M. Emile Barbarić, provincijalne predstojnice na slavlju u Preku,
3. studenoga 2018.*

Pastirska mudrost biskupa Marčelića

Preuzvišeni oče nadbiskupe i oče biskupe, poštovani gospodine načelnice, poštovani oče provincijale, poštovani velečasni župnici i velečasni svećenici, redovnici i redovnice, dragi sumještani blagopokojnoga biskupa Josipa Marčelića i drage moje sestre, radosno vas pozdravljam u rodnom mjestu blagopokojnoga dubrovačkog biskupa dr. Josipa Marčelića, koje nas je dočekalo i prihvatilo otvorena srca, želeći da se ovdje osjećamo dobrodošlo, da u ovoj prigodi doživimo ljepotu mjesta u kojem se rodila i rasla osoba koja je prepoznala Gospodinov poziv u svećeništvo i na nj se odazvala.

Znano nam je da je svoje svećeničko poslanje dr. Marčelić živio takvim svjedočkim duhom da ga je papa Lav XIII. mogao s punim povjerenjem 1893. godine imenovati biskupom Kotora, a potom 1894. biskupom Dubrovnika. Svoje je biskupsko poslanje vjerno i marljivo opsluživao do smrti 31. kolovoza 1928. godine. U poslanicama je hrabrio svećenike i vjernike svoje biskupije, bodreći ih na putu svetosti. Ponajviše su mu na srcu bili siromasi kojih je uvijek bilo, a posebice u vrijeme Prvoga svjetskog rata i poraća. Za njih se očinski skrbio i tražio načina kako bi im se što više i što bolje pomagalo. Osnivao je katolička društva, udruge i zaklade da se s ljudima dobre volje mogne organizirano što više doprinijeti socijalnoj pravdi i duhovnome jačanju nevoljnika. Njegova socijalna osjetljivost posebice se očitovala u smjelu koraku poticanja, hrabrenja i vođenja mlade blatske djevojke Marije Petković u osnivanju Družbe Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje u tada najvećoj župi dubrovačke biskupije. Tko zna kako bi se njezin život razvijao, iako je bila otvorena poticajima Duha, da Gospodin nije na njezin put stavio biskupa koji ju je svojom mudrošću i upornošću poticao na skrb za siromahe i sirotnu djecu u Blatu. Otvorena Božjem poticaju koji joj dolazi po biskupu Marčeliću, Marija Petković je surađivala s Božjom milosti koja je po njoj i mjesnom biskupu ostvarila Družbu Kćeri Milosrđa, svečano utemeljenu 4. listopada 1920. godine. Upravo zato, u ovoj prigodi 90. obljetnice biskupova prelaska k Ocu, kao duhovne kćeri bl. Marije Propetoga izražavamo posebnu zahvalnost Bogu za život i pastirsku mudrost biskupa Marčelića.

Hvala vama, dragi mještani, što ste prijenosom zemnih ostatak biskupa Marčelića i uspostavom oltara bl. Marije Propetoga u župnoj crkvi Gospe Ružarice ostvarili vidljivu povezanost dvoje velikana naše Crkve, koji su u suradničkom zajedništvu kročili dio svoga životnoga puta u nasljedovanju Krista. Radujemo se što je zahvaljujući vama, dragi župljani predvođeni vašim župnikom, u ovoj prigodi 90. godišnjice smrti biskupa Marčelića, moguće blagosloviti oltar naše blažene majke utemeljiteljice Marije Propetoga ispred kojeg je smješten i njegov grob. Neka nam to bude poticaj da ove velikane našega naroda nasljedujemo u njihovoj vjernosti Kristu i otvorenosti Duhu Božjem. Dobrota koja je obilježila živote bl. Marije Propetoga i biskupa Marčelića, neka obilježava i naše živote da se i mi sami i oni oko nas osjećamo blaženo u Božjoj blizini, a u njoj smo uvijek kad činimo dobro. Dobrota i milosrđe, utjelovljeni u životima Kristovih nasljedovatelja, nikada ne prestaju jer izviru iz Očeve dobrote i njegova milosrđa.

Geslo bl. Marije Propetoga bilo je: »Sve za Isusa, na slavu nebeskoga Oca!« A biskup Marčelić je nju i njezine sestre Kćeri Milosrđa često bodrio riječima: »Sve samo veselo u Gospodinu!« Uvjerena sam da ovo geslo može biti i poticaj svima nama na putu svetosti, jer ćemo moći svladati sve izazove u svom životu ako nas vodi ljubav koja uvijek potiče na dobro.

Dragi Prečani, gosti i uzvanici, drage moje sestre, hvala vam svima što ste se rado odazvali na ovo slavlje. Hvala župniku don Borisu Pediću na svekolikoj suradnji u održavanju ovoga slavlja, a zadarskom nadbiskupu Želimiru Puljiću i dubrovačkom biskupu Mati Uziniću što su rado prihvatili sudjelovati u ovom slavlju. Takva otvorenost i zauzetost znak su zajedništva Crkve za kakvu su se zalagali njihov predšastnik u biskupskoj službi Josip Marčelić i naša utemeljiteljica bl. Marija Propetoga.

Ovo slavlje neka bude novi početak u našem vjerničkom zalaganju za nasljedovanje biskupa Marčelića i bl. Marije Propetoga u njihovoj karizmi milosrđa i otvorenosti duha za Božja nadahnuća. Od srca želim da nam ovo zajedništvo pomogne u istinskom zajedništvu, sad ovdje na zemlji i jednom u vječnosti.

Po završetku misnoga slavlja uputimo se na grob biskupa Marčelića ispred oltara bl. Marije Propetoga, a potom se može pohoditi crkvu u kojoj je bio kršten Josip Marčelić. Sve uzvanike pozivamo na nastavak slavljeničkoga zajedništva u našem samostanu sv. Jeronima u Ugljanu.

Propovijed mons. Mate Uzinića, biskupa dubrovačkog, u Preku, 3. studenog 2018.

Biti kršćanin – biti svećenik!

»Meni je živjeti Krist, a umrijeti dobitak!« Ovo je rečenica u koju je sv. Pavao sazeo sav svoj život. Nakon što je susreo Isusa Krista, Isus Krist je postao njegov život, smisao njegova postojanja. Prva Crkva je to dobro prepoznala. I zato je, u skladu s onim pozivom posljednjeg, od Crkve bio pozvan: »Prijatelju, pomakni se naviše!« Tim pozivom, o kojemu on sam često govori, ali kojega prenose i Djela apostolska, postao je apostol Isusa Krista. Iako je, kako sam kaže o sebi, bio najmanji među apostolima i nedostojan zvati se apostolom jer je progonio Crkvu Božju (usp. 1 Kor 15, 9), bio je od Crkve izdvojen, pozvan da se pomakne naviše i poslan u njezino ime donositi evanđelje do kraja zemlje. Čitamo: »Dok su jednom obavljali služ-

bu Božju i postili, reče Duh Sveti: 'De mi odlučite Barnabu i Savla za djelo na koje sam ih pozvao.' Onda su postili, molili, položili na njih ruke i otpustili ih« (Dj 13, 2-3). Time je započelo novo razdoblje Pavlova života u Kristu. I novi iskorak Crkve u suočavanju s izazovima svijeta. I činio je to neumorno, riječju i svjedočanstvom života, koje se na neki način osjeća i u ulomku iz Poslanice Filipljanima. Činio je to sv. Pavao i po svojim poslanicama koje su postale sastavni dio Svetoga pisma, a time i Božja poruka spasenja svim ljudima i svim vremenima. Činio je to i izborom učenika koje je znao prepoznati, izdvojiti i osposobiti da se, kad se dogodi ono što je želio, a želio je otići i s Kristom biti jer to je mnogo, mnogo bolje, može nastaviti na svaki način Krist navješćivati.

»Meni je živjeti Krist, a umrijeti dobitak!«, rečenica je u koju je moguće sažeti i život blagopokojnog dubrovačkog biskupa, neslužbenog suutemeljitelja družbe Kćeri Milosrđa i vašega sumještanina Josipa Marčelića, koji nas je o devedesetoj godišnjici svoje smrti danas okupio u mjestu svoga rođenja, crkvi svoga krštenja i u blizini svojih posmrtnih ostataka koji čekaju uskrsnuće. Izražavajući preko vas, potomaka i nasljednika, zahvalnost Dubrovačke biskupije onima koji su nam darovali ovoga iznimnog čovjeka i biskupa, a osobito njemu samome za nesebično biskupsko služenje, želim i u njegovu životu prepoznati milosni dar Duha Svetoga i poziv: »Prijatelju, pomakni se naviše!« Taj se poziv, preko njegove obitelji, koja se, kako piše don Stanko Lasić u biskupovu životopisu, »odlikovala radinošću i poštenjem i u kojoj je vladao onaj poznati hrvatski osjećaj mjere, reda i odanosti temeljnim vrijednostima među koji-

ma je bila vjerska ukorijenjenost prenošena od koljena na koljeno kao najveća svetinja«, pretvorio ponajprije u poziv biti kršćanin koji se, nakon osnovne škole u rodnom Preku, pretvorio u poziv na svećeništvo. Vjerojatno je i izbor njegova nadbiskupa da ga pošalje na postdiplomski studij u Beč bio plod tog poziva, a ne njegovih ambicija, kao i to da je, po završetku studija, imenovan profesorom, a zatim i rektorom Zadarske teologije. U svakom slučaju taj poziv: »Prijatelju, pomakni se naviše!«, bila je odluka pape Lava XIII. da ga imenuje naslovnim biskupom Tanskim i upraviteljem Kotor-ske biskupije. Nakon što je zaređen za biskupa u Zadru 12. veljače 1893. pod geslom »In cruce salus – U križu je spas!« i s grbom u kojemu se prepoznaje Kristova lađa – Crkva – u oluji koja svoj spas vidi u križu obasjanom uskršnjim svjetlom, krenuo je odlučno u Kotor, ali je i vrlo brzo, već 18. svibnja 1894., imenovan Dubrovačkim biskupom. U Dubrovnik je s istim simbolima došao 24. lipnja 1894. i u zauzetom i opće poznatom radu dopuštajući, poput sv. Pavla u današnjem ulomku iz Poslanice Filiplja-

nima, da se u svemu njegovu posvemašnjom odvažnošću Krist veliča. Nemoguće je u jednoj propovijedi sažeti 34 godine njegova plodnog i neumornog djelovanja pa ću spomenuti četiri značajke koje ga osobito predstavljaju i približuju primjeru sv. Pavla.

Prvo što ga, na neki način, čini sličnim sv. Pavlu su njegove osobne značajke. Kaže don Stanko Lasić u navedenom djelu da je biskup Marčelić zračio plemenitošću, ljubavlju, nesebičnošću i učenošću. I dodaje nešto što je svojstveno sv. Pavlu, ako se s njim uopće netko može mjeriti, da je označio jedno vrijeme i na nj utjecao, osobito ističući da je snaga narodnog jedinstva i zalag njegove opstojnosti.

Druga što ga čini sličnim sv. Pavlu su njegove pastirske poslanice – ima ih oko pedeset – u kojima je taj revni i učeni biskup tumačio evanđelje Isusa Krista kao profesor i zauzeti pastir. Don Stanko Lasić ističe da se te poslanice odlikuju jasnoćom, kratkim rečenicama – možda je po ovome ispred sv. Pavla – čestim usporedbama iz života i razumljive svim slojevima, da sve odišu evanđeoskim duhom, imaju pred so-

bom stvarne ljude i da su utemeljene na Svetom pismu.

Treće što ga čini sličnim sv. Pavlu su njegovi pastirski pohodi. Sv. Pavao je nekoliko puta došao do kraja tada poznatog svijeta, a naš biskup je devet puta došao do kraja svake župe Dubrovačke biskupije, u svakoj je župi ostajao više dana. I ništa ga nije moglo u tom poslu spriječiti kao što ni sv. Pavla nisu poteškoće mogle spriječiti u njegovu misionarskom djelovanju. »Obilazio je župe, crkve, kapele po brdima i poljima. U susretima je bio ljubazan, jednostavan, pristupačan. I za svakoga je imao lijepu riječ. Njegovi pastirski pohodi bili su zapravo duhovna obnova i misije konkretne župe« – piše don Stanko Lasić.

I, na kraju, četvrto što ga čini sličnim sv. Pavlu, a zahvaljujući čemu i imamo prvu hrvatsku blaženicu, bl. Mariju Propetoga Isusa iz Blata i redovničku kongregaciju Kćeri Milosrđa koja je svojim plodnim radom došla diljem svijeta, jest njegova sposobnost uočiti poziv drugoga, pratiti taj poziv svojim molitvama i pismima i u onom trenutku kad za to dođe vrijeme odlučno reći: »Prijatelju, pomakni se naviše!« Iskreno, priznajem da me osobno zadivljuje dar kojim je uočavao mogućnosti poziva koji je u sebi nosila bl. Marija Propetoga još dok je bi-

la djevojčica i profinjenost načina na koji je pratila njezin poziv i pomogao joj da ona sama dođe do odgovora na taj poziv, ponizno priznajući da je to njezin, a ne njegov poziv. Izdvojiti ću, za ogledni primjer, nekoliko rečenica iz njegova prvog sačuvanog pisma Mariji Petković od 19. rujna 1918.:

»Više puta sam ti pis'o, sve visi o tvojoj dobroj volji, u tomu treba da budeš sasvim slobodna i da se slobodno odlučiš, onda ćeš biti kašnje mirnija i kod Boga ćeš imati više zasluga, bit će sve tvoje. Bog nas ljubi, al' časti našu slobodu, što slobodno odlučimo to mu je najdraže. Kažem ti što mislim i donekle želim, ali moja nije konačna, ti treba da odlučiš.«

Stojeći pred vama kao nasljednik biskupa Josipa Marčelića i diveći se njegovoj pastirskoj službi, htio bih i sam biti poput njega. Možda se i vama, naravno u vašim zvanjima, javlja sličan osjećaj. Ali mi ga ne možemo imitirati. »Postoje svjedočanstva koja su korisna i poticajna, ali nismo stvoreni zato da imitiramo nekoga drugoga, jer bi nas to čak moglo dovesti do toga da se udaljimo od jedincatog i točno određenog puta koji Gospodin za nas čuva« – kaže papa Franjo u svojoj najnovijoj apostolskoj pobudnici o svestosti *Gaudete et exsultate*. Što, međutim, možemo, nakon što smo razmišljali o njemu, njegovu životu i pozivu: »Prijatelju, pomakni se naviše!«, ali i njegovu načinu da taj poziv otkrije i prenese drugima? Možemo prepoznati svoj put i na tom putu, poput sv. Pavla, tolikih drugih kroz povijest Crkve, a među kojima su i blagopokojni biskup Josip Marčelić i bl. Marija Propetoga, dati ono najbolje od sebe u ostvarenju svoga poziva.

Neka nas u tom nastojanju prati molitva blagopokojnog biskupa Josipa za kojega i mi molimo, kao i zagovor bl. Marije Propetog. Amen.

s. M. Serafina Franulović

Moja sjećanja na osnutak naše družbe

Donosimo četvrti, završni nastavak sjećanja s. Serafine koja je pisala po nalogu Majke utemeljiteljice, a rukopisni zapis iz arhiva Središnje družbine kuće u Rimu prepisale su s. M. Slavenka Mikac i s. M. Juliana Beretić.

Družba Kćeri Milosrđa (listopad 1920.)

Ne zaboravljam radost preuzvišenoga Marčelića koji je nekoliko dana nakon našega redovničkoga oblačenja rado dolazio u samostan, misio u nas, držao pouke i hrabrio č. Majku da ne bi sustala jer on zna da je dio njezina srca i sada težio za klauzurom. Mi smo, koliko smo mogle, budno pazile da se ona već tim pitanjem ne bi bavila.

Naše uzdržavanje i zanimanje

Preuzvišeni Marčelić nije mogao voditi brigu za naše uzdržavanje jer je i on bio puki siromah. Nije on bio ni Juraj Haulik ni Josip Stadler, koji su omogućili redovnicama koje su pozvali na svoja djelatna polja sveobuhvatnu pomoć dok se ne podignu. Mi smo se morale osoviti na vlastite noge, same, uz nevjerojatne žrtve u onim mutnim danima. Bavile smo se zanimanjima koja su nam se pružala.

Brojna dječica privatnoga zabavišta koja smo preuzele od ančela nisu donosila gotovo nikakvih prihoda jer ni one nisu bile postavile obvezu plaćanja, a okupatorska vlast ga nije ni priznala, kao što ranije nije ni austrijska. Ako je koja razboritija majka po savjesti štogod platila dobro je došlo, ako nije, a te su bile brojnije, ostajalo je tako. Taj zamoran i velik posao do podne i poslije podne vodila je č. Majka uz pomoć s. Vinčence. Imale smo i sestru švelju, s. Josipu koja je bila izučena u svojoj struci za ženska odijela. I dobro je u svom radu bila cijenjena od boljestojećih obitelji, ali je i tu trebala doza čedne potražnje da se dulje zadrži mušterija. S druge strane, po selskoj logici uvaženiji je rad iz grada, makar bio i lošiji. Zato, oprez u cijeni da bude »vuk sit i koza cijela«. Dobro bi poslužila i vezilja s. Serafina, da je Blato grad, a i poslijeratna bijeda kočila je mogućnosti sa svih ekonomskih strana pod pritiskom okupatora. Zнала je i šivala muška odijela s. Gabrijele kao kandidatice, pa se i to zadržalo, ali samo kratko vrijeme jer taj posao nije odgovarao za časne sestre.

Tako su prihodi sporo curili, a obitelj je rasla, kako s članicama tako i s djecom. Međutim je preuzvišeni često pisao: »Primajte mlade i odgajajte. Imajte vjeru u Boga.

On će se brinuti.« Reklo bi se da nas je postavio kao stražu oko bijede i potreba naših bližnjih u samome mjestu gdje zijevaju potrebe za pomoć. Svojim smo srcima morale doći u dodir s patnicima jer i oni imaju srce kao i mi, a mi smo potresene njihovom bijedom, i jedva im šta možemo pružiti, makar imamo osjećaje i srce za njih kao more. Znamo dobro da nad svakim našim bližnjim bdije Božja providnost dajući nama prilike da samog Boga zamjenjujemo ljubeći potrebnoga djelom. Nalazio je tisuće načina da nam u ruke utisne predmet kojim ćemo bližnjega obradovati. Onima koji su bez roditelja dao nam ih je i svakim danom bi broj rastao, ali se je trebalo brinuti za prostor i uzdržavanje.

Molile smo da se maknu naši neprijatelji da svoja jedra razvijemo po dragoj domovini i namaknemo kruh ispaćenima. Nakon dvije i pol godine došao je i taj žuđeni dan. Mislim da je bio 21. travanj 1921. godine. Da se ekonomski počnemo dizati trebalo se otisnuti i zagristi u tvrd kruh – kruh milostinje. Već smo ga i prije oblačenja okusile po Blatu, Veloj Luci, Smokvici i Čari sabirući mošt. Trening na rodnom tlu. Joj kako je bio težak! Meni tvrdoj i oholjoj glavi dopala Vela Luka. To je bio prvi posjet rodnoj kući nakon bijega. Trebali su vagoni milosti da se nutarnji otpor svlada. U civilu, rekli su moji, »prava luda divica« ide u milostinju. Jedini mi je bio otac koji je pitomo primio tu moju akciju, prvu u Veloj Luci. Poznajući franjevačku disciplinu (jer je i sam kanio biti franjevac) nije to njemu bilo poniženje da mu kći prosjači, a svi u kući ostali, samo što nisu pukli od jada. I ta je pilula bila gorka, ali je imala dobar učinak. Otac se pobrinuo i za prijevoz do Blata – samostana.

Nije laka bila ni Mariji Telenti ta »šetnja« po Smokvici i Čari. Ona slaba, sramežljiva kod gordih i prilično divljih Smokvičana sabrala je više žrtvica nego mošta. U Čari isto tako. Koje su sabirale prve po Blatu točno se ne sjećam. Alaj su bile živahne rekreacije navečer!

Sabrani mošt – vino nije se pilo, nego se prodalo za kućne potrebe – prvenstveno za kruh.

***Govor na kapitulu, Majke Marije Propetoga,
prve vrhovne predstojnice
(Caseros, 28. prosinca 1941.)***

Pri svršetku godine

Evo nas, sestre i djeco moja mila, na svršetku ove godine koju nam je Gospodin Bog naš dao da ga u njegovoj službi ljubimo i služimo. Onom gospodaru u čijoj smo službi, treba dati račun za svoj rad. Još više mi, duše posvećene u službi višnjega Boga kojem smo se zavjetovale služiti savršenosti, moramo položiti račun za svaki čas, za svaki rad i za svaku riječ, da ih nismo u što drugo potrošile, jer njemu smo posvetile sve vrijeme i svu sebe. Prava redovnica srcem i dušom radi u Božjoj službi, ona je zadovoljna sa svima i sa svačim i nikada se ne tuži ni na što.

Mile sestre, nemojte misliti: Ne mogu preuzeti ovu ili onu službu, ovo ili ono mjesto, to mi je teško itd. Ne, drage sestre, već veselo radite u onoj službi, na onom mjestu i s onom sestrom gdje vas je Bog postavio preko vaših starješina. Mislite ovako: Bog hoće da budem ovdje, a kad me je tu postavio, on će mi i dati snage da izvršim kako se bude najbolje moglo. Pa bila to i ne znam koja služba, budite sigurne da će vam Gospodin dati svoju pomoć i milosti. Recite: Ja ne znam ništa, ali, Gospodine moj, ti mi pomози i reci mi kako da to učinim. S Bogom se sve može, a bez Boga ništa.

Sada, drage sestre, ispitajte se jeste li tako činile do sad ili ste bile nemarne. Ako ste bile nemarne u Gospodnjoj službi, molite Gospodina da vam oprost i odlučite da ćete ubuduće biti marnije, točnije, savjesnije i da ćete u svemu gledati volju Božju. Mislite, sestre i

mila djeco moja, koliko nam je Gospodin dao milosti u ovoj godini, kao i u svim prijašnjim godinama, a kako smo ih upotrijebile? Sjetimo se, mile moje, koliko nam je Gospodin dao dobročinstava i jesmo li mu za ta dobročinstva zahvalile? Koliko puta nam je samo dana milost svetih sakramenata ispovijedi i pričesti? Tko bi to mogao nabrojiti? Pa, ipak, koliko smo mu puta bile nezahvalne i koliko smo ga puta ražalostile? Ali on, dobri i milosrdni naš nebeski Otac, opet nam je sve oprostio i una-prijed nam nastavlja davati svoje milosti.

Mile moje, misleći na sve ovo, koliko mu moramo biti zahvalne! Čitava bi vječnost bila nedostatna da bismo mu mogle dosta zahvaliti. A mi još često i zaboravljamo na ta neizmjerena dobročinstva, na njegovo milosrđe i dobrotu prema njemu. Vi znate da je nezahvalnost mračno djelo. Obično tko je nezahvalan taj je i nevjeran. Kad što radimo, činimo to iz ljubavi prema Bogu i radimo sve u njegovoj prisutnosti, jer moramo znati da njemu moramo položiti račun o svim našim mislima, riječima i djelima. Ako nas je Gospodin, Kralj neba i zemlje, postavio na tu službu, on će od nas onda tražiti strog račun na kraju.

Zato budimo vjerne svim srcem i vjerno radimo ono što nam je povjereno s najvećom točnošću i ljubavlju, misleći neprestano na to da bismo mogle bolje ugoditi Bogu svome, vječnom zaručniku našem i da time razveselimo njegovo božansko srce.

Drage moje sestre, još smo malo na svijetu, počnimo svim marom, svim silama duše veselo raditi i žrtvovati se u službi Gospodina svoga.

Hvaljen Isus!

Deset tromjesečja ususret stogodišnjici Družbe Kćeri Milosrđa

Tri su tromjesečja već iza nas i u našem hodu do proslave stogodišnjice utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa preostaje nam sedam tromjesečja, kao sedam trodijelnih dionica u kojima se i nadalje nastojimo vježbati u kreposti i poslanju milosrđa. U tomu nam pomažu promišljanja bl. Marije Propetoga u susretu s Božjom riječju. Upravo ta njezina žeđ za evanđeoskom riječju učinila ju je tako plodnim tlom na kojem je Bog mogao posijati ideju osnutka redovničke zajednice koja bi bila Božja ispružena ruka prema nevoljnicima, siročadi, starima i bolesnima, onima kojima nema tko pomoći, najprije u njezinu rodnom Blatu na otoku Korčuli, a potom diljem tadašnje države i doskora u zemljama Južne Amerike. Bog je u tadašnjem dubrovačkom biskupu Josipu Marčeliću našao sjajna saveznika koji je pastirskom mudrošću, s jedne strane uvidio materijalne i duhovne potrebe svoje najveće župe, a s druge strane u mladoj djevojci Mariji Petković prepoznao dušu za velika djela. I Bogu je lako činiti velika djela kad ima velikodušne duše koje će se bez ikakva pridržaja odazvati na njegove pute, često posute i trnjem i velikim trpljenjem. I evo, gotovo već sto godina odazivaju se takve velikodušne duše na put karizme milosrđa u duhu bl. Marije Propetoga i njezina biskupa Josipa Marčelića.

Četvrto tromjesečje duhovne priprave u karizmi milosrđa – sijećanj, veljača, ožujak

U četvrtom tromjesečju želimo svagdanjim čitanjem novozavjetnih tekstova hraniti svoju dušu da na takvoj hrani ojača za ustrajnost na vjerničkom putu, da se zna oduprijeti svakoj mlakosti i površnosti u slušanju navještaja Radosne vijesti. Četiri evanđelja – Matejevo, Markovo, Lukino i Ivanovo taman dostaju za tri mjeseca svakodnevnog čitanja po jedno poglavlje. Nastojmo imati uvijek uza se Novi zavjet i, ako je ikako moguće, započeti dan čitanjem jednog poglavlja, redosljedom od prvog poglavlja Matejeva evanđelja pa sve do zadnjeg, 21. poglavlja Ivanova evanđelja. Ili pak, kad god imamo malo vremena u danu, poput predaha na napornu putu, posegnimo za evanđeoskim tekstom, nastojeći otkriti što nam taj tekst govori u tom času.

Svakog 9. u mjesecu u zajednicama gdje djeluju sestre Kćeri Milosrđa i njihovi suradnici, Biseri Očeva milosrđa ili Poslanici Milosrđa, mogu zajedno upriličiti slavlje:

- 1. Izlaganje blaženičinih relikvija s uvodnom molitvom**
- 2. Zajedničko čitanje evanđeoskog teksta i blaženičine mjesečne pouke**
- 3. Molitva krunice dotičnoga dana i litanija bl. Marije Propetoga**
- 4. Euharistijsko slavlje**

Siječanj

Temeljna nakana: Radosno čitanje svetopisamskoga teksta

Naša vježba: 31 poglavlje: Matejevo evanđelje, 1 – 28 i Markovo evanđelje 1 – 3.

Ljubiti sveto evanđelje!

Sestre, kćeri moje, danas vam moja duša želi reći da budete pažljive na svaku pouku iz nauka našeg božanskog učitelja, Isusa Krista, našega kralja, našeg Boga; na svaku riječ svetog evanđelja, na svaki čas njegova života, jer je on došao na ovaj svijet da nam objavi i rastumači riječ i volju Božju, da imamo život u njemu.

Znamo iz Svetoga pisma kako je u Starom zavjetu Bog govorio i očitovao se ljudima. Zato što je htio da živimo za njega, poučavao nas je i vodio. Zato je on i govorio svom narodu, sve dok se njegova riječ nije utjelovila. Njegov Jedinorođeni Sin, koji dođe od Oca i Ocu se vrati, koji siđe na ovaj svijet, da nas pouči i spasi.

Ako je naša duša pažljiva na riječi evanđelja našega Gospodina Isusa Krista, Sina Boga živoga, i ako ih primijeni na sebe i vjerno ih vrši, naš život je svet u Kristu i s Kristom. Ali mnoge duše, a nažalost i mnoge duše posvećene Bogu koje su se zaklele da će ih slijediti, slušaju ih kao nešto lijepo, ali ih ne primjenjuju na svoj život.

Ako ne živimo po svetom evanđelju u svojoj mladosti, poslije nam je to malo teže učiniti u starijoj dobi. Mada se kršćanski život mora početi od ranog djetinjstva, ipak ste svi vi, a naročito postulantice i novakinje, u najboljoj dobi da se vježbate u kreposti: dovoljno je da imate srca i volje.

Nije to, kćeri moje, ništa izvanredno živjeti po svetom evanđelju. Međutim, potrebno ga je u tu svrhu dobro poznavati. Zato, kad se čita sveto evanđelje ne budimo poput zida koji čuje, a ne reagira, ne miče se, već uložimo najveću pažnju na riječ Božju jer ne samo da je moramo slušati, već je primiti u svoje srce, zadržati je i po njoj vjerno živjeti.

(Pouka bl. Marije Propetoga, 3. srpnja 1942.)

Veljača

Temeljna nakana: Čitanje svetopisamskoga teksta s razumijevanjem

Naša vježba: 28 poglavlja: Markovo evanđelje, 4 – 16 i Lukino evanđelje 1 – 15.

Vršiti sveto evanđelje!

Kćeri moje, riječi vaše duhovne majke, moraju odzvanjati u vašem srcu kao jeka koja vas pobuđuje i ostavlja trajno u vašoj svijesti. Inteligentna i ozbiljna osoba neće olako uzeti riječi svojih poglavara ili ih zaboraviti jer su za nju zakon, a i zato što se ne može zaboraviti ono što se ljubi i cijeni.

Kćeri moje, mi koje smo se posvetile službi Božjoj, svom božanskom Gospodinu i Kralju, Isusu Kristu, moramo imati osjetljivo srce koje ljubi, i ljubazno srce, puno interesa i ljubavi za njegove riječi i riječi naših poglavara koji nas vode k njemu.

Sada u Isusu Kristu, našem Gospodinu, želim da vas poučim da ljubite i vršite sveto evanđelje. Morate, naime, imati veliku ljubav za čitanjem i učenjem božanskih riječi našega Gospodina Isusa Krista, njegova svetog evanđelja po kojemu moramo živjeti i u njemu druge poučavati, a mi same tako ga opsluživati da budemo uzori za druge, kao živa evanđelja.

A zato je potrebno, da ga dobro upoznamo, razumijemo i naučimo.

Ako jedna duša ljubi svoga božanskog ljubimca, Gospodina Isusa Krista, ljubi i njegove riječi. Ali ona koja ne ljubi, hladna je, rastresena, ne čita živom ljubavlju i tako sve zaboravi i ne živi kako poučava i hoće njezin Gospodar, Bog, miljenik i Kralj.

Sveći su ne samo učili sveto evanđelje, nego su ga pobožno nosili u svom srcu, razmišljali o njemu, proživljavali ga i poučavali druge. Mnoge osobe iz velike ljubavi, koju goje prema riječima božanskog ljubimca Isusa, nose sveto Evanđelje na prsima, a njegove svete riječi u pameti i u srcu, jer je sveto evanđelje snaga i utjeha za dušu.

Možete dobiti mnogo oprosta i milosti, kćeri moje, ako učite s ljubavlju sveto evanđelje. Zato kad ga držite u svojim rukama, ne činite kao s drugim knjigama, nego se prožmite njegovim sadržajem, moćnim i svetim Božjim riječima, riječima božanskog našeg ljubimca koje su za nas zakon, a taj je naš život.

(Pouka bl. Marije Propetoga, 3. srpnja 1942.)

Ožujak

Temeljna nakana: Ustrajno čitanje svetopisamskoga teksta

Naša vježba: 30 poglavlja: Lukino evanđelje 16 – 24 i Ivanovo evanđelje 1 – 21.

Živjeti po svetom evanđelju!

Božja sveta riječ je svemoćna, jer je Gospodin naš Isus Krist svemoguća riječ očeva i ta ista riječ se utjelovila i dnevno silazi u svetu hostiju i ostaje s nama. Po svojoj svemogućoj riječi činio je čudesa: uskrisivao mrtve, umirio oluju na moru, ozdravljao bolesnike itd. Njegovu božansku riječ sluša nebo, more i zemlja, jer po njemu, s njim i u njemu bijaše učinjeno sve i sve se uzdržava.

Zato častimo i ljubimo svete riječi našega Boga i Gospodina! Kad se čita sveto Evanđelje u svetoj misi, mi ustajemo na noge i slušamo ga sa svom pažnjom u znak velikoga poštovanja i spremnosti da izvršimo riječ Božju. Dok sam bila mala, kad god bih čula da se pjeva sveto Evanđelje u crkvi, koja je u neposrednoj blizini moje očinske kuće, ostavila bih ono što sam radila i potrčala do crkvenih vrata i tu, očiju punih suza, slušala bih riječi našega Gospodina Isusa Krista. Kad bi svršilo čitanje Evanđelja, dotrčala bih brzo natrag na svoju dužnost, da čuvam svoju braću ili što drugo.

Sestre drage, ako ljubimo našega Gospodina, ljubiti ćemo također i njegovu svetu riječ svim svojim srcem. Nije potrebno siliti neku dušu da uči sveto evanđelje, jer ona sama od sebe čezne da ga čita, znajući da su to riječi ljubljenoga zaručnika i Gospodina.

Kćeri moje, nosite uvijek sa sobom sveto Evanđelje, držite ga na vidnom mjestu, čuvajte ga pobožno i s poštovanjem, kao riječ i zakon našega Gospodina.

Ako cijeli svijet mora da vrši sveto evanđelje, da ga poštuje i uči, koliko ste to više dužne vi koje ste njegove izabrane zaručnice i posvećene njegovoj božanskoj službi?

Ljubiti i vršiti riječi Isusa Krista znači živjeti u jedinstvu s Bogom u svetom evanđelju, jer ako mi ljubimo ono što ljubi naš Gospodin, ako hoćemo ono što on hoće, onda imamo jednu volju s njim, jedno htijenje, jedno srce i jednu dušu, a to znači jedinstvo s Bogom. Kaže naš Gospodin Isus Krist: »Tko ljubi mene, držat će riječ moju i Otac moj ljubiti će njega i k njemu ćemo doći i u njega ćemo se nastaniti« (Iv 14, 23). Tko ljubi Isusa Krista, ljubi njegovu riječ, njegovo evanđelje i živi po njegovoj riječi u njemu i samo za njega.

(Pouka bl. Marije Propetoga, 3. srpnja 1942.)

fra Mladen Prolić,
župnik župe Gospe od Karmela,
Runovići

Uvijek iznova u pohode svojoj blaženici

**Hodočašće župe Gospe od Karmela iz Runovića
u Blato 27. listopada 2018.**

Već treći put u posljednje četiri godine naša župa hodočasti bl. Mariji Propetoga u njezino rodno Blato. Jedni su pošli zahvaliti se blaženici na milostima koje im je isprosila u Gospodina, a drugi preporučiti se njezinu zagovoru u svojim potrebama. U Blatu nas je dočekaio mjesni župnik Željko Kovačević i odmah uveo u crkvu Svih svetih i ukratko nas upoznao sa svojom župom i crkvom u kojoj se nalaze mnoge vrijednosti. Između ostaloga, u svetištu je velebno drveno raspelo pred kojim je bl. Marija Propetoga kao djevojčica često molila. U po-

krajnjoj kapeli je oltar sa sarkofagom u kojem su relikvije sv. Vicence, rimske mučenice, suzaštitnice župe Blato.

Iz župne crkve hodočasnici su pošli prema samostanu Družbe Kćeri Milosrđa i svetištu bl. Marije Propetoga gdje ih je dočekala s. M. Jasminka Gašparović i provela kroz samostanski muzej posvećen blaženici i njezinoj družbi. Potom su hodočasnici sa svojim župnikom u blaženičinu svetištu slavili misu. U propovijedi ih je župnik podsjetio na neke značajke blaženičina vjerničkoga i redovničkoga života, posebice

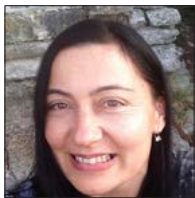

na njezino opredjeljenje da unatoč zemaljskom bogatstvu očinske kuće sve to ostavi i slijedi siromašnoga i poniznog Krista po primjeru sv. Franje Asiškoga. Kad je glad zavládala njezinim Blatom i otokom Korčulom, zaputíla se u Slavoniju u prošnju da namakne kruha za gladnu sirotinju, posebice djecu i starce. Gospodin joj je u svojoj providnosti dao sestre koje su je nasljedovale u karizmi milosrđa, što i dan danas nastavljaju diljem svijeta. Služeći siromasima, trpjela je s njima i za njih, svetačkom snagom. Nisu je mimoíšle ni bolesti i tjelesna trpljenja.

Crkva je sve to prepoznala i proglasíla je blaženom, stavljajući je za uzor i suvremenim naraštajima.

Hodočasnici su imali prigodu častiti blaženičine relikvije i u osobnoj molitvi preporučiti joj svoje potrebe u zagovor. Nakon takve duhovne okrijepe, a onda i tjelesne, s. Jasminka nas je u ranim poslijepodnevrim satima ispratile, zahvalivši nam na dolasku i ljubavi koju iskazujemo bl. Mariji Propetoga i njezinim sestrama Kćerima Milosrđa.

Ines Škara,
prehrambeni tehničar,
župa Uznesenja BDM, Škabrnja

Karizma milosrđa – zalog sigurne budućnosti

*Hodočašće pjevača župe Uznesenja BDM iz
Škabrnje u Blato*

Divan i dugo iščekivan dan nam je osvanuo. Pošli smo na put prema Korčuli i Blatu. Nas, pjevače župe Uznesenja Blažene Djevice Marije iz Škabrnje vodila je s. M. Vladislava Terzić, a s nama je putovala i provincijalna predstojnica s. M. Emila Barbarić, koja nas je uvelike obogatala novim saznanjima o našoj blaženici.

U molitvi, pjesmi i druženju brzo smo stigli do sestara u Stablini kod Ploča i okrijepili se. Duskora smo se iskrcali na otok Korčulu i prošetali istoimenim gradom diveći se njegovoj ljepoti i znamenitostima, čudesnoj prošlosti i ljepotama prirode obgrljene morem. Toliko ljepote da bi svatko najradije ostao tu i sve to upijao.

Naš se put nastavio prema Prižbi, mjestu gdje je naša blaženica sastavljala prva pravila za djelovanje Družbe po kojoj je željela služiti Gospodinu. Oduševili smo se ljepotom i mirom krajolika, što je tako poticalo na duhovnu obnovu. Svaki korak na tom mjestu gdje je izgrađena sestrarska kuća za odmor obilježen je njihovim djelovanjem. Neizmijerna radost čovjeka obuzima kad se nađe u šumarku na mjestu gdje je podignut križ u bijelom kamenu da trajno obilježi onaj kamen na kojem je nekoć sjedila bl. Marija Propetoga, a danas je pohranjen u muzeju uz njezino svetište.

Bilo bi lijepo ostati u sestrarskoj kući, ali nam je konačište bilo osigurano u Blatu, a i ono nas se jako dojmilo. U samostanu su nas ugostile večerom s. M. Juliana Beretić i s. M. Kristina Glasnović. Svetište je budilo želju da se u njemu ostane što dulje, u molitvi i predanju Bogu, nadomak blaženičina sarkofaga.

Jutro nam je donijelo novu radost, a slavlje svete mise u župnoj crkvi Svih svetih obogatilo nas je novim spoznajama kad nas je mjesni župnik upoznao sa zaštitnicom Blata sv. Vincencom, djevicom i mučenicom čije se relikvije čuvaju u sarkofagu na oltaru pokrajnje kapelice. Posjetili smo i mjesno groblje i pomolili se na grobu blaženičinih roditelja i kod zajedničke grobnice sestara Kćeri Milosrđa.

Kada se već činilo da smo sve vidjeli i čuli, povelu su nas do samostanske kapelice Navještenja, a potom i u blaženičinu sobu. Posebice je dojmљiva bila škrinјica s kipom djeteta Isusa koji je blaženica donijela s nekog puta kao dar sestrama za Božić.

U ovakvom okruženju i s iskustvima koja se tu stječu, lakše se nadvladava duh materijalnog u svakodnevici i otvara srce za ono neprolazno i trajno što se obnavlja samo Duhom Svetim. Svaki znamen na zidu ili prozoru, ploče s napisima, sve to gostu pripovijeda o blaženičinu životu i njezinim sestrama.

Hvala ti, bl. Marijo Propetoga, što si nam ostavila karizmu milosrđa, da je živimo i, od naraštaja do naraštaja, predajemo kao залог sigurne budućnosti.

s. M. Jasna Crnković,
vjeroučiteljica i provincijalna
tajnica

80 godina Družbe Kćeri Milosrđa u Ivanić Gradu

29. kolovoza – 1. rujna 2018.

Prigodom 80. godišnjice djelovanja Družbe Kćeri Milosrđa u Ivanić Gradu župa sv. Petra apostola je trodnevnom pripravom i svečanom proslavom zahvalila Bogu i sestrama na ovom daru vjerničkoga i ljudskog zajedništva. Prvo-ga je dana pripreme provincijalna predstojnica s. M. Emila Barbarić u župnoj dvorani otvorila prigodnu izložbu, a misno je slavlje predvodio župnik Branko Koretić. Sutradan je provincijalna tajnica s. M. Jasna Crnković govorila o djelovanju Kćeri Milosrđa tijekom proteklih godina u Ivanić Gradu, a misno je slavlje predslavio fra Drago Brglez. Trećeg je dana misu slavio fra Mato Bašić, a djeca i mladi iz župe izveli su igrokaz »80. godina u službi Bogu i narodu Ivanić Grada«.

Svečano misno slavlje dana proslave predvodio je sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu sa župnikom u miru mons. Josipom Ćorićem,

župnikom iz Posavskih Brega Mladenom Hokmanom, župnikom iz Oborova Stjepanom Levanićem i domaćim župnikom. Sestre ivanićgradske zajednice s. M. Leticija Antalašić, s. M. Blažimira Ćorić, s. M. Darija Lukić i s. M. Anamarija Vuković, predvođene vrhovnom zamjenicom s. M. Vianejom Kustura i provincijalnom predstojnicom s. M. Emilom Barbarić, zahvaljivale su Bogu zajedno sa susestrama koje su prije djelovale u župi i s brojnim župljanima među kojima su bili i predstavnici gradskih vlasti.

Župnik je zahvalio za svih 55 sestara koje su u 80 godina djelovale u župi, jer su ostavile neizbrisiv trag na vjernike i župu. Biskup je podsjetio da su sestre počele djelovati u Ivanić Gradu u teška vremena, bremenita zlom Drugoga svjetskog rata. Alojzije Stepinac je u svim svojim župama težio tomu da ima vrijedne sveće-

nike i časne sestre, gdje god je to bilo moguće. Sestre su sudjelovale u katehizaciji, školstvu i poučavanju djevojaka kućnim zanimanjima. U tih 80 godina proživjele su s vjernicima Drugi svjetski rat i teško vrijeme komunističkoga režima koji je progonio Crkvu, a onda i Domo-
vinski rat, primanje velikog mnoštva izbjeglica i brige za njih. Sestarska je prisutnost ovdje i dalje dragocjena jer one katehiziraju, brinu se za župnu crkvu, za prijašnjeg i sadašnjeg župnika, posvećuju se molitvi i brizi za vjernike u njihovim duhovnim potrebama... Prigoda je ovo da im se zahvalimo.

Govoreći o svadbi u Kani Galilejskoj biskup je rekao da je Isusova majka imala oči i srce da vidi i da pomogne. Uočila je nevolju mladena-

ca i zamolila je svoga Sina za pomoć. Iako je na prvi pogled odbija, ona ni najmanje ne sumnja u njegovu pomoć. Utemeljiteljica Družbe Kćeri Milosrđa, bl. Marija Propetoga, bila je jednako tako osjetljiva na tuđu nevolju i uvijek tražila načina kako da je ublaži. Tako čine i njezine duhovne kćeri, naše sestre Kćeri Milosrđa ovdje u Ivanić Gradu i diljem svijeta. Poput svoje majke utemeljiteljice i one su služile i služe u karizmi milosrđa. To je njihov duh, njihovo poslanje, za koje zahvaljujemo Bogu i njima.

Biskupu, obojici župnika, svim sudionicima slavlja i trodnevnice zahvalila je s. Emila rado-
sna što je tako očita radost zbog djelovanja sestara Družbe Kćeri Milosrđa svih tih godina u Ivanić Gradu.

s. M. Juliana Beretić,
vjeroučiteljica u OŠ Blato i
voditeljica zborova župe
Svih svetih u Blatu

Na Malu Gospu u našoj Kući matici s. M. Lana Pecotić primila je redovničko odijelo Družbe Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje i time započela svoje vrijeme kušnje, propisanu kanonsku godinu novicijata. Obred ulaska u novicijat predvodila je provincijalna predstojnica s. M. Emila Barbarić. Novakinji je na temelju biblijskih tekstova pročitanih u obredu (Rim 12, 1-13; Ps 34 i Mk 10, 24b-30) uputila prigodnu riječ i ohrabrila je na početku nove di-
onice puta u redovničkoj formaciji. Potom joj je predala »odjeću kušnje« i križ, a kad se novakinja vratila u svom novom odijelu, objavila je njezino puno redovničko ime koje glasi: s. M. Lana Srca Isusova. Kao novakinju povjerila ju je učiteljici novakinja s. M. Jeleni Krilić.

Uz sestre iz samostanske zajednice u Kući matici, obredu su prisustvovala i vrhovna zamjenica s. M. Vianeja Kustura te misionarka s. M. Adelina Franov koje su se upravo nalazile u posjetu zajednici. Domaći župnik Željko Kovačević i bogoslov dubrovačke biskupije Mišo Pecotić bili su također sudionici ovoga lijepog događaja u našoj družbi.

Obred ulaska s. Lane u novicijat završio je procesijom od kapele Krista Kralja u blaženičino svetište gdje smo u pjesmi i molitvi povjerali našu novakinju blaženičinu zagovoru, da je nikakva nevolja ne smete na putu života u karizmi milosrđa.

Velika mi djela učini Gospodin! (Lk 1, 49)

**Redovničko oblačenje s. M. Lane Pecotić
u Blatu, 8. rujna 2018.**

Neka našoj s. Lani moćno Srce Isusovo čije je ime dobila bude trajni izvor vjerničkoga života i kršćanske svetosti, a Majka Božje Milosti neka joj bude zaštitnica u započetoj godini kušnje. Nadahnitelji i uzori u redovničkom životu bili joj sv. Franjo Asiški i naša bl. Marija Propetoga. Molimo Boga da joj sve sestre naše družbe s kojima bude dijelila svoj hod budu prave pomoćnice i ustrajne moliteljice za snagu Duha Svetoga u svakom danu.

s. M. Lana Pecotić,
novakinja Družbe Kćeri Milosrđa

Na poziv župnika Josipa Ružmana koji je za svoga ljetošnjega posjeta otoku Korčuli i svecištu bl. Marije Propetoga u Blatu uputio našoj družbi, došle smo u njegovu župu govoriti i svjedočiti o našoj blaženici i karizmi milosrđa. Bilo je to nekoliko dana uoči 3. listopada kad župa slavi 15. obljetnicu posvete župne crkve i 20. obljetnicu proglašenja blaženim Alojzija Stepinca. Njegov kip raskriljenih ruku dočekuje vjernike ispred crkve, a onaj u crkvi s ispisanim geslom *In te, Domine, speravi* bdije nad svojim narodom.

Bilo je lako prisjetiti se koliko je naša bl. Marija Propetoga cijenila svoga suvremenika Alojzija Stepinca pa je s. M. Jelena Krilić spomenula njihov susret u Rimu i zajedničku fotografiju kao i to da je blaženica već tada govorila o njegovoj svetosti. Nas dvije novakinje, s. M. Larisa Buz i s. M. Lana Pecotić, otpjevale smo pjesmu posvećenu blaženici, a vjernici su imali prigodu za čašćenje blaženičinih relikvija.

Ispred crkve su mogli kupnjom ponuđenih predmeta pripomoći kauzu bl. Marije Propetoga i rad Zaklade »Blažena Marija Petković« koja skrbi za školovanje siromašnije djece. Istinski je blagoslov i prava duhovna okrepa doživjeti ovakvo zajedništvo u ozračju naših blaženika. Hvala im za svijetao trag koji su ostavili svojim životom i svojom žrtvom za čovjeka!

Susret blaženika

Pohod župi bl. Alojzija Stepinca u Velikoj Gorici, 30. rujna 2018.

s. M. Juliana Beretić,
vjeroučiteljica u OŠ Blato i
voditeljica zborova župe
Svih svetih u Blatu

Bez velikodušnosti misije ne bi bile moguće

*Misijski dan u župi Svih svetih u Blatu,
21. listopada 2018.*

I ove su godine djeca iz dobrotvorne radionice Biseri Očeva milosrđa u listopadu podržali misijski rad Družbe Kćeri Milosrđa na Kubi. Bilo je tu učenja i rezanja, slaganja i bojanja i rada u kuhinji, a na svjetski dan misija, izveden je igrokaz u kojem je među nas »došla« Majka Terezija i govorila nam o misijama i misijskome radu, o velikoj žrtvi, ali i još većoj radosti navještaja Božje riječi.

Nakon mise prodavali su se straničnici (tzv. *bookmarkeri*) i kolači, sve lijepo napravljeno i složeno na našim radionicama, a sav utržak Bog će blagosloviti i umnožiti, zbog svih onih potrebnih kojima će biti darovan.

Hvala svim prijateljima misija i misionara na molitvi i svem trudu i svim priložima. Bez toga misije naših sestara ne bi bile moguće!

s. M. Larisa Buz,
novakinja u Družbi Kćeri
Milosrđa

Župnik Josip Bogović je pozvao s. M. Jelenu Krilić da njegovim župljanima omogući bliži susret s bl. Marijom Propetoga i njezinom karizmom milosrđa. S njom smo na misama pjesmom sudjelovale i nas dvije novakinje, s. M. Larisa Buz i s. M. Lana Pecotić. Vjernici su s velikim zanimanjem slušali o našoj blaženici i rado častili njezine relikvije. Prema svojim mogućnostima nabavili su i ponuđene tiskovine da još bolje upoznaju našu hrvatsku blaženicu čime su pripomogli njezinu kauzu i rad zaklade pod njezinim imenom koja pomaže u školovanju siromašnije djece.

Bogu hvala na ovom susretu kao i svima koji su ga svojom dobrotom omogućili.

Blaženica uvijek dobrodošla!

*Pohod župi Krista Kralja u Rešetarima,
18. studenog 2018.*

s. M. Zrinka Vuković,
vjeroučiteljica u OŠ Novska

Uz Bisere Očeva milosrđa iz župe domaćina u duhovnoj su obnovi sudjelovali i oni iz župe sv. Luke iz Novske i iz župe sv. Mirka iz Zagreba, sveukupno njih 35 u dobi od 12 do 15 godina. Pod vodstvom s. Anamarije, s. Darije i s. Zrinke iskusili su ljepotu duhovnoga zajedništva protkanoga zabavom i igrom, a glazbeno ih je rado podržavao fra Matija Korčanin. Biti veliki u ljubavi, po uzoru na našu blaženicu koja je uvijek znala živjeti pravo i istinsko milosrđe. Pretočili smo to u kratko predavanje i u rad u skupinama gdje smo na primjeru sv. Franje i bl. Marije Propetoga prepoznavali da je svaki čovjek pored nas naš brat kojemu trebamo služiti. Prava ljubav je radosna pa je nekolicina sudionika trebala zabaviti ostatak skupine lijepim plesom. Popodne je bila »Radionica srca«, a sve uratke darovali smo starijima i nemoćnima za posjeta domu »Pro vita«. Neke je ovo djelo ljubavi ganulo do suza.

Na povratku iz doma malo smo se poigrali na igralištu Zelenjak, ali su nas hladnoća i noć brzo potjerali u toplinu i sigurnost naše dvorane gdje nas je fra Matija potaknuo na ispit savjesti u miru i tišini. U crkvi je bila prigoda za sakrament ispovijedi. Molili smo krunicu i slavili misu koju je predvodio župnik Branko Koretić i poticajnim nas mislima ohrabrio na istinsko življenje vjere. Zabavna je večer donijela puno smijeha, natjecateljskog žara, radosti i stvorila zajedništvo u konkretnim zadaćama. Poletna duha dan smo završili polusatnim euhari-

Biti veliki u ljubavi

Duhovna obnova u župi sv. Petra Ivanić Gradu,
18. studenog 2018.

stijskim klanjanjem u kojem smo Kristu predali svoje živote da nas nauči istinski ljubiti.

Djeca su spavala u obiteljima koje su ih rado primile u svoj dom, a doručak je bio prigoda za bolje upoznavanje. Jutarnjom nedjeljnom misom slavili smo Boga i zahvaljivali za sva dobivena dobra. Obnova je završila druženjem nakon svete mise i kratkim osvrtom na susret. Hvala Bogu na dobroj volji sviju koji su omogućili ovu duhovnu obnovu!

s. M. Jelena Krilić,
odgojiteljica novakinja i
vjeroučiteljica u SŠ Novska

Župnik Josip Homjak je sa s. M. Jelenom Krilić organizirao duhovnu obnovu *Budi moje svjetlo!* za 68 djece od šestog do osmog razreda. Nakon uvodne molitve, razmišljanja i kateheze uslijedio je rad u skupinama kojim se iskazalo dječje nesputano razmišljanje i njihova kreativnost. Na temelju evanđeoskih tekstova razmišljali su o budnosti i svjetlu koje valja podržavati, o vjeri i o pripravljanju puta za Gospodinov dolazak. Isus je svjetlo iz kojeg dobivamo snagu i radost za život. Kada nestane radosti zbog grijeha, upadamo u tamu svijeta i svjetlo nam se krštenja počinje gasiti. Ali Isus nam daje snagu sakramenata i ponovno zove k sebi da upalimo svijeću svoga vjerničkoga življenja i da rastjera tamu oko nas.

Antonio, Iva, Gabriela i Mihael mladi su župljani koji su uz s. M. Larisu Buz pomogli s. Jeleni u vođenju skupine.

Susret je završio euharistijskim klanjanjem s molitvama svih sudionika da im Gospodin dadne milost da budu svjetlo u svojim obiteljima, u školi i župi. Neka Gospodin ostane zauvijek prisutan u otvorenim srcima onih koji ga traže i ljube!

Budi moje svjetlo!

Duhovna obnova u župi bl. Alojzija Stepinca u Virovitici, 1. prosinca 2018.

Živjeti milosrđe!

napisala: s. M. Kristina Injić

(Djeca sjede oko školske klupe i dosađuju se.)

Jakov: Ljudi, je l' vama dosadno?

Svi: Daa, jakooo!!!

Jakov: Ubi me ova škola, a prošlo je tek tjedan dana! Imamo čak i zadaću već!

Dora: Ljudi, pa sjetila sam se!

Svi: Čega?

Dora: One zadaće što nam je časna dala prošli put prije praznika, na zadnjem susretu, abeceda..., abeceda milosrđa.

Mia: A i naša časna... *(Ostali: guđaju, uzdišu)*
Tek je počela školska godina i već zadaća, i to na liturgijskoj! Daj papir! Piši, brzo će doći, znaš da ona uvijek dođe prva!

Ivan: Jooooj, da bar danas zakasni! Molit ćemo da nestane struje u tramvaju! *(Svi se smiju, a Ivan sklapa ruke i gleda u nebo!)*

Pero: Ma čekaj, što uopće trebamo? *(Svi zure u njega)* Kratka pamet... *(smješka se i sliježe ramenima dok ga svi gledaju)* A što ćete... bilo je duuuuuugo ovo ljeto!

Sara: Zadaća nam je bila da preko ljeta razmislimo kako ćemo započeti ovu novu školsku godinu. Da bismo je što bolje započeli odlučili smo živjeti milosrđe! A da bismo ga mogli bolje živjeti, moramo ga prvo upoznati. Tako dobismo zadaću da na svako slovo riječi milosrđe napišemo kako ćemo ga živjeti!

Jakov: Kako si ti to divno objasnila, to znači da si i napisala zadaću i reći ćeš da smo svi zajedno radili, zar ne? *(Jakov miga obrvama i smješka se.)*

Sara: Divno si ti to zamislio, Jakove, ali *(češka se po glavi)* zaboravila sam i ja!

Svi: Loše nam se piiiiše!

Paola: Još nije kasno! Ako je nestalo struje stignemo!

Svi: Hahahah... hajmo, hajmo!

Ema: Prvo slovo nam je m... mmm.... Misli, misli, misli... *(lagano se udara rukom po glavi)*

Dorotea: Bravo! Upravo to! Misli, razmišljaj! Ove godine molit ćemo Duha Svetoga za dar mudrosti, da znamo mudro odabirati dobro u našem životu! A i u školi ovaj dar vrrrrrrlo dobro dođe! Dakle m – mudrost!

Matej: Tako je. Sljedeće slovo je i – hm...

Lucija: Pa i... i... istina! Uvijek govoriti istinu i samo istinu i poticati druge da čine isto! Truditi se da istina uvijek dođe na svjetlo pa čak i onda kada nas to košta!

Mirjam: Bravo... dobro nam ide! Sad nam dolazi slovo l...

Petar: Sjetio sam se... sinoć sam se najeo luka s čevapima! *(Svi prasnu u smijeh!)*

Petar: Šalim se! L kao liturgija! Mi smo članovi liturgijske skupine, zar ne? To znači da nam je nedjeljna sveta misa jako važna! Poticat ćemo svoje prijatelje da i oni, kao i mi, idu na nedjeljnu misu, da dođu k Isusu i vide kako je on dobar prijatelj djece!

Josip: Može, bravo gospodine Luk i čevapi! Mislim da nam je sljedeće slovo o.

Ema M.: O kao obitelj! Obitelj neka bude prvo mjesto gdje ćemo živjeti milosrđe! Tvoji najbliži, mama i tata, braća i sestre... Njima ćemo govoriti o milosrđu i moliti ih da nam pomognu u dobrim djelima milosrđa! Tako ćemo zajedno rasti i družiti se više u zajedništvu s Bogom, tako će naša obitelj biti snažnija i povezanija!

Helena: Za slovo s možemo reći siromasi! Oni su ti kojima najviše treba iskazivati milosrđe! Uključit ćemo se u akcije koje naša župa bude organizirala ove godine, osobito u rad Caritasa koji pomaže siromašnima naše župe. Sjećate se samo adventskog sajma prošle godine, bilo je prekrasno biti dio toga!

Jakov: A sada slovo đ.

Ivan: Jakove sada je slovo r, a ne đ! Mislim da moraš malo hrvatski ponoviti prije ponedjeljka!

Jakov: Da, samo mi to još fali! Ali imaš ti pravo, sada je slovo r! To je ono nešto što mi živimo svaki dan, a osobito na našim susretima subotom na liturgijskoj! Živeći to u svojim životima privući ćemo mnoge da i oni poželev živjeti milosrđe jer je to plod milosrđa!

Ivan: No, reci... što je to r... r... r...

Jakov: *(Nasmiješi se!)* Radost!

Dorotea: Hmm, đđđ... đumbir, on je dobar za mršavljenje *(smijeh)*.

Mia: Ma daj, Dorotea! To baš tebi treba!

Mirjam: Bolje stavimo đaci, uozbiljimo se i budimo đaci Kristovi.

Dora: Bravo Mirjam! Vidi se da si krenula u prvi razred, sva si ozbiljna!

Paola: I konačno, zadnje slovo... e!

Sara: To je zaista jednostavno! Pa što slušamo svake nedjelje na svetoj misi?

Svi: Evanđelje!

Ema: Tako je! I njega ćemo živjeti!

Ema M.: Ljudi moji, to je to! Svaka vam čast! *(svi čestitaju jedni drugima i pružaju ruke)*

Josip: *(ushćeno u cijeloj toj gužvi)* Ljudi moji, ide časna!

Petar: Hvala Bogu pa smo napisali zadaću, još je samo treba živjeti... da!

Svi: Živjeti milosrđe!

Petar: A mogli bismo i na ćevape!

Đaci

Evanđelje

Osmosmjerka

Uredi svoje srce – za Božić i svaki dan nove godine!

Posljednjega dana priprave za Božić bl. Marija Propetoga je ovako некоč preporučivala svojim sestrama, a danas to čini svi-ma nama, njezinim štovateljima:

»Neka danas tvoja duša i srce čeznu za Isusom kako je čeznu-la za njim Djevica Marija. Što se više približava čas njegova rođenja, time neka tvoja težnja postane jača i veća. Iz tvojih usta neka se često izvijaju žarki uzdasi i strelovite molitvice za Spasiteljevim dolaskom.

Djelo ljubavi: O Isuse preljubljeni, izvore svake dobrote, ljepo-te i savršenosti, kada ćeš doći, kada ću te vidjeti? Kada ću ku-šati tvoju milinu? O svjetlo moje duše, kada ćeš me obasjati? Kada ćeš se udostojati meni doći? Dođi, dođi! Preuredi mo-je srce po svojoj volji da ti bude ugodno u njemu prebivati.«

Čeznja za Isusom ne prestaje dolaskom Božića.

Božić je uvijek onda kada se Isus rodi u našem srcu.

Pronađi riječi u osmosmjerci i otkrij trajni zadatak za susret s Isusom.

Z	O	V	P	P	R	D	M
I	O	B	O	L	P	O	A
L	R	R	A	NJ	L	Š	G
A	T	D	N	I	V	A	A
A	O	U	T	I	I	Š	R
S	T	V	P	R	C	Ć	A
P	A	S	T	I	R	E	C
C	C	Š	T	A	L	A	E

BOL
DOŠAŠĆE
MAGARAC
MOLITVA
ODA
OTAC
PASTIR
PORTA
PUT
ŠTALA
VOL
VONJ
ZORNICE
ZOV

**Molitva
bl. Mariji Propetoga**

**Bože, Oče dobri,
bogat milosrđem,
spasio si nas križem
Sina svoga Isusa Krista.
Zapali u našim srcima,
po zagovoru
bl. Marije Propetoga,
vatra svoje ljubavi,
da ljubimo tebe
iznad svega
i braću svoju
u Kristovoj ljubavi.
On je Bog
i s tobom živi i kraljuje
u jedinstvu Duha Svetoga,
po sve vijeke vjekova.
Amen.**

Molimo javite o
dobivenim uslišanjsima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:

Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje

Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb

tel. 01 46 77 609;
faks 01 46 77 986

e-mail:
kceri.milosrdja@zg.t-com.hr

www.marijapropetog.hr

TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasna Crnković

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Vlatka Bratinščak,
s. M. Jasminka Gašparović, s. M. Janja Jurman,
Katica Knezović, s. M. Jelena Krilič,
s. M. Fatima Kršlović, s. M. Silvana Milan,
s. M. Nelija Pavlović, Teo Šeparović,
s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stablina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 40 KN • BiH 10 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunska protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10 000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, 20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: samostan.kceri.milosrdja@du.t-com.hr

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).

Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«
bl. Marija Propetoga

Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.
Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.

Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Zaklada »Blažena Marija Petković«
Mallinova 4, 10000 Zagreb
tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

S Bogom se sve može, a bez Boga ništa.

Evo nas, sestre i djeco moja mila, na svršetku ove godine koju nam je Gospodin Bog naš dao da ga u službi njegovoj ljubimo i služimo. Onom gospodaru u čijoj smo službi, treba dati račun za svoj rad. Sada, drage sestre, ispitajte se jeste li tako činile dosad ili ste bile nemarne. Ako ste bile nemarne u Gospodnjoj službi, molite Gospodina da vam oprost i odlučite da ćete ubuduće biti marnije, točnije, savjesnije i da ćete u svemu gledati volju Božju.

Mile moje, misleći na sve ovo, koliko mu moramo biti zahvalne! Čitava bi vječnost bila nedostatna da bismo mu mogli dosta zahvaliti. Zato budimo vjerne svim srcem i vjerno radimo ono što nam je povjereno s najvećom točnošću i ljubavlju, misleći neprestano na to da bismo mogle bolje ugoditi Bogu svome, vječnom zaručniku našem i da time razveselimo njegovo božansko srce.

Drage moje sestre, još smo malo na svijetu, počnimo svim marom, svim silama duše veselo raditi i žrtvovati se u službi Gospodina svoga. Hvaljen Isus!

(bl. Marija Propetoga, Caseros, 28. prosinca 1941.)

